

در میان بحران‌ها و مشکلات متعددی که اینک جهان با آن روبروست، در آسیای میانه، افغانستان سه سال را با جنگ و مبارزه علیه اشغال بیگانه پشت سر نهاده است. برغم سالهائی که در میان جنگ و آوارگی و ویرانی گذشته است در تصمیم ملت افغانستان به ایستادگی و پایداری خللی وارد نیامده، و مجاهدان افغانی بر این باور خود مانده‌اند. بیگانه‌ای که بزور وارد شده است تنها بزور بیرون رانده خواهد شد. آنان می‌دانند مصالحه و مذاکره سیاسی نصیبی عایدشان نمی‌کند و در این کوشش انکاهشان تنها بر انقلاب ملت مسلمان افغانستان و نه هیچ چیز و هیچ کس دیگر باید باشد. پایداری این مجاهدان در مبارزه امید بیگانگان و عوامل دست نشانده داخلی‌شان به قبولاندن وضعیت و سیستم تحمیلی موجود بر مردم را به یاس تبدیل گرداند، چه خود بهتر از دیگران بدین حقیقت آگاهند که امروز برغم حضور ۱۰۰ هزار سرباز شوروی در افغانستان حکومت بیرک کارمل حتی در کنترل کامل شهر کابل نیز ناتوان باقی مانده است. از آنجا که این حرکت انقلابی اسلامی است که مبارزه در افغانستان را اینک شکل می‌بخشد. هر اندیشه و ایدئولوژی دیگر خود را در مقابله با این حرکت انقلابی ناتوان یافته و این مشکلات اشغالگران در سطح منطقه می‌افزاید مضافاً آنکه مسائل داخلی افغانستان و مشکلات اقتصادی و نظامی آن همراه با هزینه نگهداری تعداد کثیری سرباز خود بار سنگینی بر شانه‌های حکومت شوروی نهاده است. محاسبه‌های نظامی اولیه نقش بر آب گردیده و این مسکو را بدین اندیشه واداشته است که برای خروج از ملقمه‌ای که هر روز بیشتر در آن فرو میرود راهی باید و بدین جهت ابتکار عمل در جهت ارائه پیشنهاد برای حل مسالمت آمیز بحران از سوی رژیم کابل خود منعکس کننده خواست مسکو به یافتن راه حلی سیاسی برای افغانستان است.

در واقع سال گذشته شرق و غرب برای یافتن یک راه حل سیاسی جهت مشکل افغانستان کوشش مستمری به خرج دادند. کوشش دریافتن راه حلی سیاسی از همان ابتدا که مجمع عمومی سازمان ملل خواستار عقب کشی کلیه نیروهای خارجی از افغانستان گردید و قطعنامه در این باب صادر کرد، آغاز گردیده است. بدنبال پیشنهادات اولیه افغانستان و پاکستان و نیز طرح اولیه‌ای که سازمان ملل برای پایان دادن به دخالت خارجی در افغانستان از طریق تشکیل کنفرانسی با شرکت افغانستان و کشورهای اسلامی همسایه ارائه داده بود سرانجام بیرک کارمل تمایل خود را برای مذاکره با پاکستان و ایران جهت حل مسالمت آمیز کلیه اختلافات بازگو کرد و این به منزله نوعی انعطاف نسبت به مواضع گذشته افغانستان بشمار می‌آید چه پیش از این

از آنجا که حرکت انقلابی، اسلامی است که مبارزه در افغانستان را اینک شکل می‌بخشد، هراندیشه و ایدئولوژی دیگر خود را در مقابله با این حرکت ناتوان یافته و این بر مشکلات اشغالگران در سطح منطقه می‌افزاید.

کارمل تنها حاضر به یک مذاکره دو جانبه میان کابل - تهران و کابل - اسلام آباد بود اما اینک انعطاف بیشتر نشان داده با یک مذاکره چند جانبه موافقت می‌کند همچنین افغانستان انتخاب نماینده‌ای از سوی دبیر کل سازمان ملل را برای میانجی‌گری در این مذاکرات پذیرفت و این نیز گامی به سوی توافق بیشتر بود چه پیش از این رژیم کابل مشکل افغانستان را مسئله‌ای ناشی از اوضاع داخلی خود تلقی کرده و برای سازمان ملل قائل به نقش درجه دومی بود.

پیش از این کنفرانس اسلامی در عربستان به ابتکار عمل پاکستان یک مانور دیپلماتیکی پیچیده را در زمینه صلح در افغانستان آغاز کرده بود این مسئله با کل سیاست پاکستان در منطقه ارتباط داشت مضافاً آنکه پیشنهادات پاکستان همواره نقطه نظرهای غرب نسبت به این مسئله را منعکس می‌سازد. در مقابل مواد ارائه شده از سوی پاکستان، کابل نیز پیشنهاد خود را برای انجام مذاکرات چند

جانبه را ارائه داد. مقرر آن اقدامی نیز از سوی بازار مشترک اروپا جریان داشت. پیشنهاد بازار مشترک ناظر بر تشکیل یک کنفرانس بین المللی دو مرحله‌ای برای خروج قوای شوروی از افغانستان در مرحله اول بود که استقلال و موقعیت عدم تعهد افغانستان را تضمین می‌کرد و در مرحله بعدی نمایندگان مردم افغانستان به یک گردهم آبی فرا خوانده می‌شدند. این طرح را شوروی به عنوان مداخله‌ای در امور داخلی افغانستان تلقی کرده آن را غیر واقعی و غیر عملی خواند.

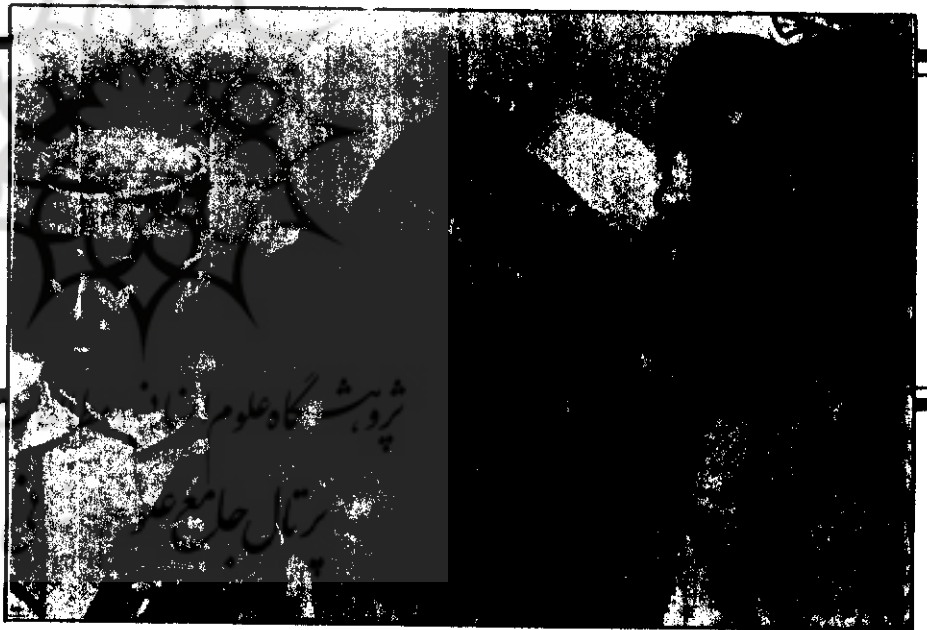
طرح‌های مزبور به جایی نرسیدند چه طرف‌هایی که در این ماجرا ذینفع بودند آن را تأیید نمی‌کردند اما پیشنهاد خود افغانستان در مورد گفتگوی مشترک با ایران و پاکستان به میانجی‌گری سازمان ملل که تلویحا از موافقت شوروی نیز حکایت می‌کرد مبنایی برای امکان ادامه مذاکرات فراهم آورد. بر این اساس کورت والدهایم در تابستان گذشته خاویز پرز دو کونیار دبیر کل فعلی سازمان ملل را به عنوان نماینده ویژه خود رهسپار منطقه کرد

بعمل آورد و از طریق او نوعی تبادل نظر غیر مستقیم میان نمایندگان دو طرف صورت گرفت. در این گفتگو گرچه وزیر خارجه افغانستان اختیار لازم برای مذاکره مستقیم با پاکستان را داشت اما مذاکرات بطور غیر مستقیم از طریق والدهایم صورت گرفت چه پاکستان گفتگوی مستقیم با نماینده افغانستان را به منزله شناسایی رژیم ببرک کارمل می‌یافت و این همان مقصودی بود که بطور حتمی حکومت کابل نیز از پیشنهاد خود در نظر داشت. گفتگوها روی مسئله بازگشت پناهندگان افغانی همراه با تضمین مال و جانشان و تعیین تاریخی برای خروج نیروهای شوروی از افغانستان و نیز عادی کردن روابط دو جانبه دور میزده است. جزئیات مذاکرات مزبور همانند جزئیات سفر پرز دو کونیار مسکوت باقی ماند. اما این مسئله روشن است که در این گفتگوها طرفین بدین توافق رسیده‌اند که راه را بر ادامه مشاوره‌ای که هدف از آن تسهیل جستجو برای یافتن یک راه حل سیاسی است نبندند و بدین نتیجه رسیدند که مذاکرات در

از مجاهدین افغانی در مذاکرات نیز گفتگوهایی صورت گرفته تا با از میان برداشتن این مانع امکان انجام مذاکرات مستقیم میان دول منطقه عملی گردد. مواضع اساسی که پاکستان بر روی آن پافشاری نموده است خروج نیروهای شوروی، بازگشت صدها هزار آواره افغانی، استقرار موقعیت غیرمتعهد و اسلامی افغانستان است و در کابل آن پاکستان تأکید داشته که مردم افغانستان باید بدون دخالت یک قدرت خارجی حق تعیین سربوشت خویشان را داشته باشند و در رسیدن به نظرگاه فعلی در مواضع اولیه خود تعدیل‌هایی به عمل آورده است. تا حل مسئله افغانستان، پاکستان را از دربر ۲ میلیون و نیم آواره افغانی رهایی بخشد و در کنار سایر دست‌آوردهای سیاسی که از حل این مسئله برای او فراهم می‌آید می‌تواند از چنین بار سنگینی خود را رها سازد و سرفراخیز کوردوز بر نزدیک ساختن قنله نظرهای افغانستان و پاکستان ظاهرا خالی از موفقیت نبوده است.

از مهمترین مسائلی که در رأس هر مذاکره‌ای

امروز برغم حضور ۱۰۰ هزار سرباز شوروی در افغانستان، حکومت ببرک کارمل حتی در کنترل کامل شهر کابل نیز ناتوان باقی مانده است.

قرار دارد برنامه خروج نیروهای شوروی از افغانستان در چهار چوب یک جیول زمانی توافق شده است مسئله‌ای که بازگشت آوارگان افغانی نیز بدان منوط است. اما چنین توافقی نمی‌تواند به آسانی صورت پذیرد. مسکو همچون گذشته خواهان تضمین‌هایی برای عدم مداخله غرب، در امور افغانستان است و بر این مسئله تأکید بسیار دارد. خاصه در شرایطی که از سونی پاکستان بیش از همیشه بسیج و تجهیز و در سطح منطقه تقویت گردیده و از سوی دیگر شوروی از این نکته آگاه است که خروج سربازان او رژیم ببرک را از تنها نقطه تکیه گاه خویش محروم می‌سازد بدین جهت است که در عقب کشیدن قوای خود ناچار به رعایت ملاحظات بسیاری است. اما همین که مذاکرات توانسته است تا بدینجا ادامه یابد خود نشانگر آن می‌باشد که غرب از پیش بر سر دادن چنین تضمینی از خود نظر مساعد نشان داده. امروزه فقط شوروی به مسئله میانجی‌گری بقیه بر صفحه ۷۲

مرحله بعدی باید از سوی نماینده سازمان ملل در منطقه ادامه یابد.

دلیل سرفراخیز فرستاده ویژه دبیرکل سازمان ملل، «دیگور دوز» به منطقه همین مرحله‌ای است که از پیش برنامه آن ریخته شده است و تمام این کوشش‌ها به یافتن یک راه حل سیاسی برای مشکل افغانستان باز می‌گردد. سفر کوردوز که به صورت رفت و برگشت میان کشورهای منطقه انجام یافت باید مقدمه‌ای بر تشکیل کنفرانس در این زمینه گردد و بتواند تدارک مذاکراتی را کند که در آینده قرار است در نیویورک برگزار شود. محتوای مذاکرات کوردوز با دول منطقه محرمانه مانده است جز آنکه ظاهرا روی امکان شرکت یک هیئت

تا امکان یافتن راه حلی سیاسی برای بحران افغانستان را مورد ارزیابی قرار دهد. او در افغانستان با ببرک کارمل و در پاکستان با ضیاء الحق رئیس جمهور این کشور دیدار و گفتگو کرد. آنچه در این مذاکرات سازمان ملل بطور اساسی تعقیب می‌کرد عقب نشینی کامل نیروهای شوروی از خاک افغانستان و بازگشت این کشور به موضع عدم تعهد خود و دادن حق تعیین حکومت به مردم افغانستان بود.

ادامه مذاکرات به زمان تشکیل اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل موکوی گردید و قرار شد تا در حاشیه اجلاس مزبور والدهایم مذاکرات جداگانه‌ای را با وزراء خارجه دو دولت افغانستان و پاکستان

شرایط آبونمان مجله «جهاد» ارگان جهاد سازندگی

با توجه به اینکه برادران و خواهران مسلمان همچنین کتابخانه ها و مؤسسات و... یا ارسال نامه های فراوان تقاضای اشتراک مجله را نموده اند بدینوسیله به اطلاع میرساند که جهت اشتراک از طریق زیر اقدام نمایند.

مبلغ ۹۶۰ ریال بابت یکسال و یا مبلغ ۴۸۰ ریال بابت ۶ ماه آبونمان مجله

به تهران - بانک ملت - شعبه میدان انقلاب - شماره حساب ۱۲۶۳ بنام آقای احمد پیله ور ستاری و سعید آقا بزرگی واریز نموده و فتوکپی و رسید آن را با مشخصات کامل خود (نام و نام خانوادگی - آدرس - شماره تلفن - میزان تحصیلات) به آدرس تهران - میدان انقلاب - دفتر مرکزی جهاد سازندگی - صندوق پستی ۱۳/۳۳۱ مجله جهاد - بخش توزیع ارسال دارید. امید است که بدینوسیله مجله در دسترس همه علاقمندان قرار گیرد و مورد استفاده واقع شود.

خدمات جهاد....

که قابل تحسین است، جای فعالیتهای آموزشی خالی است. چرا که یکی از رسالتهای جهاد باید آموزش نیروی انسانی، خصوصا تربیت نیروهای بومی جهت ادامه حرکت جهاد باشد. زیرا این گونه افراد به شرایط منطقه بهتر آشنا هستند و به درد و محرومیت آنها آشنا هستند و مردم روستائیان نیز به آنها بیشتر اعتماد دارند. خصوصا که به این ترتیب، ارتباط جهاد با مردم منطقه نیز افزایش می یابد. بنابراین توجه به مساله آموزش نیروی انسانی، برای اینکه جهاد بتواند همیشه در قلب مردم بماند، اهمیت بسیاری دارد.

هزار پوستر و عکس بخشی دیگر از این فعالیتهاست. در این مدت ۳۰ طلبه هم به روستاها اعزام شده اند. کمک به برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و مجلس شورای اسلامی از فعالیتهای دیگر این کمیته بوده است. بررسی این فعالیتهای نشان میدهد که جهاد سازندگی در هر منطقه که امنیت برقرار بوده، به خوبی از عهده وظایف خود برآمده است و تا حد امکان به بر طرف کردن نیازهای موجود می پردازد. اما از سوی دیگر باید یادآور شد که با وجود کوشش جهادگران شهرستانهای دیگر در این منطقه

علاقه نشان می دهد بلکه امریکا نیز آن را راه حل مطلوب مشکل افغانستان می داند. طریقه ای که مشکل را در چهارچوب خود افغانستان حل کرده و در عین حال ماجرا را به کفایت فیصله می دهد تا امکان بهره برداری تبلیغاتی از آن به نفع غرب فراهم آید. حل مشکل افغانستان در عین حال به نگرانی های آمریکا از جهت پیشروی شوروی بسوی آبهای گرم خاتمه می بخشد. گذشته از این به نفع هردوی آنهاست که بکوشند در افغانستان باروی کار آوردن رژیمی که حد وسطی را میان شرق و غرب نگاه دارد راه را بر نیروهای اصیل انقلابی و اسلامی ببندد. تضمین غرب و حتی شناسایی رژیم بیرک به مشکلات شوروی خاتمه نخواهد داد چه این رژیم مورد مخالفت توده های مسلمان افغانی است و بدین جهت برای ایجاد ثبات باید در حکومت داخلی افغانستان نیز تغییراتی فراهم گردد و در این راه چه بسا که شقوق ممکن دیگر مورد مطالعه قرار گرفته باشد.

شوروی می اندیشد که شاید در این راه بتواند با حفظ ابروی سیاسی خویش و با حفظ منافع خود از افغانستان خارج گردد و شرایط چنان باشد که حق انتخاب آزاد برای مردم افغانستان با فرمی منجر به ایجاد یک کشور طرفدار مسکو گردد!!

در چنین شرایطی است که یافتن یک راه حل سیاسی برای افغانستان محور اصلی کوشش ما گردیده است اما هیچ راه حلی موفق نخواهد آمد مگر آنکه خواست ملت مسلمان افغانستان و مبارزه ای را که در راه آن آغاز نموده در نظر گیرد.

ایران از آغاز با مشکل افغانستان به عنوان یک مسئله اسلامی - اساسی برخورد کرده است ما کمک به برادران مسلمان تحت ظلم را وظیفه شرعی خود شمرده و خروج نیروهای خارجی از افغانستان را مقدم بر هر مسئله ای می دانیم. طریقی که ایران برای حل مسئله افغانستان ارائه کرده است نیز خروج نیروهای شوروی و جایگزینی نیروهای حافظ صلح اسلامی را در صدر مسائل دیگر مورد توجه قرار داده است چه ما حل مشکل افغانستان را تنها از طریق استفاده از نیروی عظیم و لایزال ملت های مسلمان در سراسر جهان امکان پذیر می شماریم. به نقل از بولتن دفتر مرکزی خبر

از «خرمشهر»....

بر پیکر کفر خواهد کوبید و در اینهمه برای صاحبان خرد و اندیشه جای هیچ سوگندی نیست. صبح سید انقلاب بر مستضعفین جهان مبارک و میمون باد!

به سپیدی و روشنایی قسم بدانم که تاریکی و شب پایان می گیرد قسم. که «فجر» نزدیک است. خورشید فتح بزودی طلوع خواهد کرد و خداوند از کینگاه خویش تازیانه های عذاب را

قصرهای بلند و سربلک کشیده نمرودیان و فرعونیان آخرین لحظات افراشتگی خود را سر می کند. کاخهای عیاشی عاد و نمود و بنیان حیات همه فسادگران و طاغیان فرو خواهد ریخت.